

Jan Plecháček ve světle archivních dokladů

Jaroslav Hrách

Náš předek Jan Plecháček se narodil 10. 4. 1785 v Klecánkách č.p.17 (též Malé Klecany, dnes součást města Klecany) v Kouřimském kraji v Čechách a byl pokřtěn ve farním kostele v Klecanech zdejším farářem Janem Studničkou. [SOA Praha, ř.-k. f. ú. Klecany, signatura knihy: Klecany 07, narozených 1784-1798, pag. 64, sn: 33/55]

Jeho otec Martin je tehdy zván obyvatelem či podruhem v Klecánkách č.p.17 a bylo mu kolem 56 roků (prvně se ženil roku 1750, roku 1730 je v klecanské matrice zaznamenán křest jeho bratra. Matce Magdaleně bylo 49 let, pokřtěna v Klecanech 16. 1. 1736.

Kmotry malého dítky se stali Johann Kandler, písař vrchnostenské kanceláře v Klecanech a Ludmila Elmonová, kuchařka pana sládka klecanského.

Plecháčkův rodný domek stál blíže řeky Vltavy a byl majetkem klecanského dominia. Z matrik seznáváme, že jeho obyvateli byli často „nůšaři“, či košíkáři. Snad byly v blízkosti řeky vrbové porosty a v domku se pletly důležité pomůcky pro polní hospodářství a rybolov, který byl významným příjmem panství.

Popisný arch pražského obyvatelstva, vedený pro rodinu Jana Plecháčka a vyplněný roku 1836, uvádí jeho pobyt v Praze od roku 1793. Důvodem, proč byl Jan od osmi let mimo domov bylo s největší pravděpodobností přijetí do panské služby po smrti otce Martina, v Klecanech č.p.13 v roce 1792. Navíc Janův nevlastní bratr Václav Lanie (syn Martina Lanie a Magdaleny rozené Müllerové, narozený v Klecanech roku 1761, zemřel 1821 v Praze) žil od roku 1780 v Praze také. Byl kočím ve šlechtických rodinách, jeho služební poměr je doložen u hraběnky Gabriely z Wallisu, pozdější hraběnky Wratislawové z Mitrowicz (zde jistě 1796-1804), u knížete Fürstenberga (kolem 1810) a hraběte Thuna (1812-1821). Václavově rodině věnuji samostatnou kapitolu.

Jan Plecháček je vychováván na sloužícího u hraběte Christiana Philippa Clam-Gallase (1748–1805), majitele, mimo jiných, také klecanského panství. Tento pán se narodil jako hrabě Clam a v jeho osobě došlo k přijetí a spojení jména a erbu vymřelého hraběcího rodu Gallasů, což bylo podmínkou převzetí dědictví po strýci Philippu Josefu Gallasovi. Stalo se tak roku 1757 a až do jeho zletilosti se o majetek staral jeho otec Johann Christoph hrabě Clam.

Pražský Clam-Gallasův palác č.p.158/I byl prostřednictvím uměnímilovných manželů Christiana Philippa a jeho ženy Caroliny Josephiny, rodem hraběnky Sporekové jedním z kulturních center města. Dům zažil vystoupení W. A. Mozarta v roce 1787 a Ludwiga van Beethovena v roce 1796 (jehož již mohl Jan Plecháček spatřit) a bylo zde provozováno i šlechtické divadlo, což malého Jana okouzlo natolik, že se sám později stal ochotnickým hercem.

Další zmínku o Janově působení ve službách hraběte Clam-Gallase nacházím až roku 1803 a to opět v matrice klecanské [SOA Praha, ř.-k. f.ú. Klecany, signatura knihy: Klecany 20, oddaných 1799-1850, pag.36, sn: 40/101], kdy je svědkem sňatku Jana Hladkého, syna po bývalém klecanském šafáři s Annou Kodrovou, dcerou klecanského souseda, dne 23. 10. 1803. Zde je uveden rukou pana faráře jako „Johann Plechaček slaužicy z Kleczan“.

Ještě toho roku prodává Christian Christoph Clam-Gallas klecanské panství Johannu Woborzilovi a služba Jana Plecháčka je spojena s jiným clam-gallasovým panstvím, Horky – Brodce nad Jizerou. Nemám zatím žádný přímý doklad o jeho zdejším působení, ale

napovídají tomu některé zápisy nepřímě. Jednak Plecháčkův vlastní snubní zápis v roce 1822 umísťuje jeho rodiště do Horek v boleslavském kraji, za druhé záhlaví popisného archu pražského obyvatelstva z roku 1836 dosvědčuje, že přišel do Prahy ze vsi Brodec na panství brodeckém, ovšem ještě s další zavádějící mylnou informací, že se jedná o Brodec u Železného Brodu, městečka ležícího také na řece Jizeře v Boleslavsku.

Panství Horky nad Jizerou přechází po smrti Christiana Philippa v roce 1805 na jeho mladšího syna Friedricha, hraběte Clam-Gallase (1775–1832), c.k. majora a komořího. A to je asi také doba, kdy se Jan Plecháček dostává do služby k Josefu hraběti Wratislawovi z Mitrowicz (též z Mitrowitz, narozenému roku 1764 a zemřelému roku 1830), pánu na Čimelicích, Rakovicích, Nerestcích a Slavkovicích a zastávajícímu více státních a čestných funkcí.

Důvodem, proč se Plecháček dostal právě k tomuto pánu je jeho manželka Gabriela Valentina, rozená hraběnka Desfours (1771-1840), blízká příbuzná Clam-Gallasů (otec Gabriely Franz Anton hrabě Desfours a Christian Philipp Clam-Gallas byli bratřenci – jejich matky byly sestry, rozené hraběnky z Collona-Felsu).

Gabriela se provdala za Josefa Wratislawu v roce 1799 již jako vdova po Franzi Olivieru hraběti Wallisovi, zemřelém předešlého roku ve francouzském Tournai. Je to táž paní, u které byl kočím Janův nevlastní bratr Václav Lanie.

Josefu hraběti Wratislawovi a Gabriele se narodily čtyři děti:

Jejich prvorozené dítě a jediný syn Vojtěch Heřman František Antonín, narozený roku 1800, musel velmi záhy zemřít, neboť o něm nejsou žádné další zmínky. Pak se narodily tři dcery: Josefa, zvaná Josefina, narozená 16. 4. 1802, budoucí kněžna ze Schwarzenbergu; Gabriela, narozená 2. 11. 1804, budoucí hraběnka a kněžna z Dietrichsteina a Antonie, narozená roku 1806, budoucí hraběnka Gyulai Máros – Németh Nádaska.

Dne 3. 12. 1807 zemřela v Klecanech č.p.13 Janova matka Magdalena Plecháčková, stará skoro 72 let, žebračka.

Církevní matriky mají nezastupitelnou výpovědní hodnotu nejen pro samotný výzkum rodiny, ale dá se podle nich posoudit i zakotvení jednotlivce nebo rodiny ve společnosti. V jakých kruzích se pohybuje Jan Plecháček a posléze i jeho manželka, nám dokládá množství křestních i snubních matričních záznamů nejen z Prahy.

Roku 1809 je zatím poprvé v pražských matrikách potvrzen Plecháčkův služební poměr u hraběte Wratislawu. Dne 17. 1. 1809 svědčí „Johann Plechaczek Bedienter“ a Johann Sabath, taktéž sloužící, na svatbě Jana Píška (zde Pischek), kočího Jeho Excelence hraběte Josefa Wratislawu s Kateřinou Šimonkovou (zde Schimonek), dcerou Václava Šimonka, domkáře z Velké Jenče. [AHMP, ř.-k. f.ú. u sv.Vojtěcha na NMP, signatura knihy: VO O 7, oddaných 1784-1833, fol. 240, sn: 253/496, svatba z č.p. 141/II] Tito manželé křtí 5. 6. 1809 syna Jana Křtitele z č.p. 230/II, kmotrem je komorník hraběte Wratislawu Johann Loquai (zemřel před rokem 1822). S tímto Janem Loquaie a jeho dcerou Annou vystupuje Jan Plecháček v roli kmotra také v období pobytu s panstvím na letním sídle v Čimelicích:

14. 8. 1815 jsou „Johann Plechaczek Tafeldeker“ a „Johann Loquay Kammerdiener“ svědky sňatku Bernharda Rosta, sloužícího paní hraběnky Gabriely Wratislawové, s Annou Řežábkovu, dcerou mlynáře Jakuba Řežábka z Čimelic č.p. 44. [SOA Třeboň, ř.-k. f.ú.

Čimelice, signatura knihy: 13, oddaných 1784-1817, pag. 13, sn: 13/69, svatba z domu č. p. 44]

Bernhard Rost (nar.1793) je Plecháčkoví celoživotním přítelem, Adelaide Plecháčková byla požádána v roce 1826 o kmotrovství jeho synu Bernhardovi [SOA Třeboň, ř.-k. f.ú. Čimelice, signatura knihy: Čimelice 7, narozených 1818-1829, fol. 118, sn: 119/182], později jsou oba pánové činní v „Bedienten – Witwe – Anstalt“, dobročinném ústavu pro podporu chudých a nemocných sloužících, jejich vdov a sirotek v Praze, kde je Bernhard předsedou sekce pro Nové Město pražské se sídlem v č.p. 441/II. Bernhard Rost zemřel krátce před Janem Plecháčkem, dne 19. 5. 1850 na Malé Straně č.p. 17, úmrtní matrika udává jako jeho poslední zaměstnání komorník u hraběte Christiana Vinzenze Ernsta Waldsteina (1794-1858), syna Antonie rozené hraběnky Desfours a synovce Gabriely Valentiny Wratislawové z Mitrowicz. Bernardova manželka Anna zemřela již 5. 8. 1845 ve Valdštejském paláci na Malé Straně na vodnatelnost, stará 52 roků.

Manželství Rostových bylo velice obdařené dětmi: synové Anton, narozený roku 1815; Emanuel 1816; Eduard 1818; Josef 1822; Bernard 1826; Franz 1835 a dcery Franziska 1820; Johanna 1824; Eleonora 1830; Anna 1832 a Karoline 1837. Blíže jsem se zajímal jen o Bernarda, kmotřence Adély Plecháčkové. Ten se 17. 3. 1853 oženil v Plzni s téměř o 13 let starší Marií Dienerovou, vdovou po měšťanu a ekonomovi (hospodářském účetním) z Plzně č.p. 54 na Říšském předměstí, rozenou Brandovou, dcerou Josefa Branda, školního učitele z Kašové Lhoty (?). Bernard Rost tu pak zemřel na tuberkulózu 28. 2. 1878, jako měšťan a majitel hospodářství č.p. 54. Byl pochován na hřbitov u kostela sv. Mikuláše v Plzni.

Krátce o původu rodiny Rostovy: Do Prahy přišel z venkova již Bernardův otec Johann Bernard Rost, majordomus knížete Fürstenberga, který se narodil v Medvědicích, panství Milešov na Lovosicku, (Nedwieditsch, Herrschaft Milleschau) a byl pokřtěn v milešovském farním kostele dne 20. 5. 1754. Před rokem 1783 byl již ženat s Marií Šťastnou (Stiasny). Zemřel 29. 9. 1830 ve věku 76 let.

Z jejich dětí jsou mi kromě Bernarda známí ještě: Johann, narozený asi 1783, zemřel roku 1826, mistr krejčí v Praze 87/III, ženatý s Annou Fitz z Týniště.

Josef, narozený asi roku 1785, krejčovský mistr na Malé Straně, majitel domu č.p 364/III, ženatý od 10. 2. 1812 (sv. Tomáš) s Františkou Reiss z Prahy. Od 14. 11. 1812 pražský měšťan.

Wenzel, narozen 9. 8. 1788 v č.p. 177/III (starého číslování), pražský měšťan, dvorní knihvazač, majitel domů č.p. 52/III a 518/III, oženil se 24. 5. 1821 u sv. Štěpána na NMP s Annou, dcerou koňského handlíře Leopolda Brosche z Prahy. Zemřel 23. 1. 1866.

Anton, narozen 28. 3. 1792 v č.p. 177/III (staré) a pokřtěn u sv. Tomáše na M.Straně. Roku 1845 obdržel z fary křestní list.

Dcera Franziska Rost, provdaná 17. 8. 1824 u sv. Tomáše za Vinzenze Milu, pražského měšťana a mistra krejčího, rodilého z Chrudimi. (Dne 5. 10. 1828 narozen syn Franz v domě č.p. 25/III a pokřtěn u sv. Tomáše na Malé Straně).

Dcera Anna Rost, provdaná za Johanna Fleissiga, zvoníka u sv. Filipa a Jakuba (Smíchov), roku 1824 žijí v č.p. 369/III.

Dcera Marie, narozená 15. 8. 1790 v č.p. 177/III (staré) zřejmě záhy zemřela, později o ní není zmínka.

Poslední známou mi je dcera Eleonora Rost, která je 21. 2. 1819 u sv. Tomáše kmotrou Eleonory, dcery Václava Srba, pacholka v domě knížete z Fürstenbergu. Sama se provdala 10. 5. 1820 u sv. Tomáše na M.Straně za Františka Aloise Krušinu, měšťana a mistra krejčího. Nevěště bylo 20 roků.

24. 4. 1816 se žení u sv. Jiljí na Starém Městě pražském Wenzel Uhlsperger, stolník (Tafeldeker), katol., svob., 36 roků starý, s Marií Schönberg, katol., svob., starou 26 let. Svědčí Karl Bretter, měšťan a kloboučník a „Johan Plechaczek Tafeldeker“. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Jiljí na St.MP, signatura knihy: JIL O 6, oddaných 1800-1817, fol. 134-135, sn: 140/194, svatba z domu 292/I.] V tomto domě v roce 1847 Plecháček s dětmi pak také sami bydlí.

Dne 20. 5. 1816 jsou „Johann Plechaczek Taffeldeker“ a Martin Pelíšek, čimelický sládek, svědky sňatku Tomáše Sýkory, patentálního invalidy od 1. regimentu artillerie a bydlícího v Čimelicích, s Magdalenou, vdovou po Vavřinci Hopp-ovi, mušketyru při úradě v Čimelicích č.p. 1. [SOA Třeboň, ř.-k. f. ú. Čimelice, signatura knihy: 13, oddaných 1784-1817, pag. 15, sn: 15/69, svatba ze zámku č.p. 1]

18. 4. 1817 jsou Antonia Engel, manželka domovníka a „Plechaczek Johann Tafeldecker“ kmotry nemanželské dceři Antonii Barboře, matky Marie Prokopové z domu č.p 162/II. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Vojtěcha na NMP, signatura knihy: VO N 12, narozených 1809-1824, pag. 359, sn: 184/345] Antonia, či Antonie Engelová byla druhou manželkou Josefa Engela, domovního správce u hraběte Josefa Wratislawa v paláci č.p.141/II ve Voršilské ulici. Jeho první žena Franziska tu zemřela 27. 4. 1813 na souchotiny, ve věku 54 roků. Josef Engel spolu s mladým Bernardem Rostem svědčí 7. 1. 1824 u sv. Vojtěcha na NMP sňatku vdovce Josefa Linka, mlynáře ze (Smetanovy) Lhoty u Čimelic, 48 let starého strýce Bernardovy manželky, s Johannou, dcerou vrchnostenského zahradníka Johanna Braunera, 28 letou, dosud svobodnou katoličkou. Svatba z paláce wratislawského č.p. 141/II. Oddání čimelickým farářem P. Josefem Neuhauserem. O dva roky později stojí mlynář Linek v čimelickém kostele spolu s Adelaide Plecháčkovou při křtu Bernarda, syna Rostových. [viz výše]

18. 2. 1817 jsou u sv. Mikuláše na Malé Straně oddáni Heinrich Ehrhard, sloužící u hraběte z Clamu, svobodný, katolík, 25 roků starý, s Veronikou, manželskou dcerou Johanna Kriemsera, svobodnou, katoličkou, 22 let starou. Svědčí: „Johan Plechaczek Taffeldeker“ a Joseph Jäger, sloužící. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Mikuláše na MS, signatura knihy: MIK O 9, oddaných 1811-1840, pag. 117, sn. 66/314]

Údaje o stáří Heinricha Ehrharda se v různých pramenech různí, narozen 1792 nebo 1796 v Kissingu, 60 km severně od Würzburgu v Bavorsku, do Prahy přišel před rokem 1814 a zemřel 1. 1. 1842. Manželka Veronika pocházela z Chomutova.

15. 11. 1814 je Heinrich Ehrhard u sv. Mikuláše svědkem svatby svého bratra Michaela, sloužícího u hraběnky von Westphalen, s Annou, dcerou Matěje Dolejšího z Prahy.

Panstvo se na léto přesouvá na venkov a již 30. 4. 1817 jsou „Jan Plechaczek Hraběnky Lokay“ a Anna Loquai, dcera hraběcího komorníka, kmotry nemanželskému chlapci Janu Hezoučkému, synu Marie Hezoučkové, narozenému v Čimelicích č.p.69. Tento křestní zápis je v mnoha ohledech zvláštní a v trochu pozměněné formě byl o dva měsíce později zapsán i do křestní matriky v Kasejovicích. Pozornost mu věnuji na samostatném listu. [SOA Třeboň, ř.-k. f. ú. Čimelice, signatura knihy: 6, narozených 1799-1818, fol. 31, sn: 32/143] a [SOA Plzeň, ř.-k. f. ú. Kasejovice, signatura knihy: Kasejovice 16, narozených 1812-1833, fol. 29-30, sn: 32/141]

Anna Loquai se jako tříadvacetiletá provdala z paláce Wratislawů č.p. 141/II dne 15. 5. 1822 za Johanna Berchtolda, ingrosátora Státní účtárny, pražského rodáka. Dne 3. 3. 1826 porodila v domě č.p. 42/II dcerku, která byla pokřtěna v kostele Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici jmény Antonia Josepha Gabriela Anna Maria, za přítomnosti kmotrů: Antonie hraběnky Wratislawové a Aloise Schmidingera, c. k. policejního komisaře.

27. 1. 1821 se v Praze č.p. 104/II narodil a jmény Karl Grosse Anton Johann Nepomuk byl pokřtěn syn Antona Dubiny, stolníka hraběte ze Salmu, rodilého z Pravonína, (panství Votice, v Berounském kraji) a matky Kathariny, rozené Schmutzer z Dobříše. Kmotrové: Anton Zwierina komorník; „Johann Plechaček“ také komorník a Katharina Morwitz, měšťanská dcera. [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy: TRS N 3, narozených 1809-1823, fol. 149, pag. 297, sn: 154/238]

Rodiče dítěte byli oddáni ve zdejší kostele 7. 2. 1820 z domu č.p. 55/II. Ženich byl star 40 roků, dvaatřicetiletá nevěsta byla dcerou po zemřelém Karlu Schmutzerovi, bývalém sládkovi na Dobříši. Svědky sňatku byli pánové Anton Zwěřina, komorník pana generála hraběte Pachtu a Adalbert Czerwenka, chirurg.

Anton Dubina se narodil v Pravoníně dne 20. 6. 1768, jeho dalším působištěm byl Hainspach (dnes Lipová u Šluknova), panství se zámkem Salmů, ve službě v Praze od roku 1799. Zemřel tu 23. 12. 1840. Syn Karl je na dochované otcově policejní přihlášce označován jako praktikant lesního úřadu.

Anton Zwěřina přišel do Prahy z Vojetína u Doks, kde byl jeho otec Anton revírníkem. V roce 1808 bydlí spolu s manželkou Annou na Nové Městě pražském č.p. 123.

Jsme v roce 1821, ve kterém nalézáme první zprávu o nastávající Plecháčkově nevěstě. Dne 28.11.1821 jsou „Adelheid du Deveau, Gouvernante a Johann Plecháček, Kammerdiener“ kmotry Johanny Nepomuceny Adelheid, dcerušky Tomáše Philippa, úředníka c. k. vrchního solního úřadu a jeho manželky Dorothey, rozené Riese (nesprávně Riša). Křest z domu č.p. 557/II, U zlatého vola na Dobytčím trhu, dnešním Karlově náměstí. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Štěpána na NMP, signatura knihy: ŠT N 14, narozených 1812-1824, pag. 349, sn: 184/252]

Zmíněné dítě, první potomek těchto rodičů, nejspíš záhy zemřelo, neboť na dochované policejní přihlášce rodiny Philippovy již není zmíněno. Otec rodiny se narodil 8. 12. 1787 v Rakovníku jako Tomáš Filip, syn podruha. Ve Schematismech pro království české je zmiňován k roku 1823 jako nižší úředník ve skladu (Salzbinde) při Vrchním solním úřadu na StMP č.p. 331/I, k roku 1842 byl písařem při tzv. Linienamtu, při výběru spotřební daně, většinou na potraviny, přivážené z venkova do Prahy. Jeho služba byla spjata s úřadem při Žitné bráně na NMP, bydliště měl v domě č.p. 674/II. Křty některých jejích dalších dětí jsem našel v matrikách farnosti kostela Nejsv. Trojice v Podskalí. Tomáš Philipp se poprvé ženil 13. 9. 1814 u sv. Vojtěcha na NMP s Magdalenou, dcerou Jakuba Nováka, pražského měšťana a dozorce cihelny, po její smrti pojal dne 6. 2. 1821 již zmíněnou Dorotheu. Dorothea, narozená 23. 8. 1799 v Lysé nad Labem byla dcerou Josefa Riese, měšťana v Lysé a Franzisky Agnes, dcery Franze Karla Kreibicha, ředitele panství Lysá hraběte Sweerts-Sporcka. Tomáš Philipp zemřel 28. 3. 1860, jeho žena Dorothea pak roku 1862.

Díky této zprávě, i když je tu jméno poněkud zkomoleno, máme potvrzen Adélaidin pobyt v Praze před svatbou s Janem Plecháčkem a víme, že byla vychovatelkou. Zatím můžeme jen spekulovat, jak a kdy se Adelaide dostala z Bruselu do Prahy, či ve které rodině byla guvernankou. Další, co se podařilo potvrdit a nalézt je datum úmrtí jejího otce, pana

Alexandre de Vaux. Zemřel 12. 2. 1816 ve špitále sv. Jana v Bruselu. Pokud bereme údaj o věku nevěsty v pražském snubním zápise za věrohodný, pak byla v době otcovy smrti čerstvě plnoletá, nebo krátce před dovršením plnoletosti. A pak klidně mohla kývnout na jakoukoliv nabídku k odchodu do Čech v Říši rakouské, které byly oproti Nizozemí mnohem politicky stabilnější. Takže osobně se domnívám, že Adelaide de Vaux, narozená asi v roce 1792 nebo 1793 se do Čech dostala nejdříve v roce 1816.

15. 4. 1822 se v Praze u sv. Vojtěcha na Novém Městě pražském žení „Plechaczek Johann herrschaftlicher Kammerdiener von Horka bey Jungbuntzlau geb.“ svobodný, katolík, 37 let starý s „Adelheit de Vaux aus Nederland geb.“, svobodnou, katoličkou, 29 let starou. Snoubence oddal místní farář Wenzel Stiasny, za svědky šli pánové Ferdinand Krulob a Philipp Pierl. [AHMP, ř.-k. f. ú u sv. Vojtěcha na NMP, signatura knihy VO O 7, oddaných 1784-1833, pag. 369, sn: 381/496, svatba z domu č.p. 141 – palác Wratislawů v Kropáčkovské, dnes Voršilské ulici]

O Ferdinandu Krulobovi se mi nepodařilo zjistit nic bližšího, toto jméno neznají Schematismy, pražská konskripce ani policejní přihlášky. V matrikách jsem narazil na pány i dámy obdobného příjmení a povolání, například u sv. Trojice ve Spálené ulici na NMP je roku 1811 kmotrou Antonia Krolap, manželka c. k. účetního rady, jindy v téže farnosti Theresia Krolap, manželka hospodářského rady, nebo roku 1814 Josef Krolap, revident hraběte Cavriani a nákupčí starého železa.

Druhý svědek, Philipp Pierl, byl účetním (Buchhalter) hraběte Wratislawa, s manželkou Antonii spoluvlastníkem domu č.p. 619/II ve Štěpánské ulici a vedoucím účtů Reorganizovaného chudinského dobročinného ústavu ve farním okrese kostela sv. Vojtěcha na NMP a filiálního kostela sv. Trojice v Podskalí. Ředitelem svatovojtěžského chudinského ústavu pak byl sám hrabě Josef Wratislaw. Philipp Pierl zemřel ve svém domě 24. 5. 1833.

S Philippem Pierlem se také setkáváme v matrikách farností u sv. Mikuláše a sv. Tomáše na Malé Straně. V několika případech je kmotrem dětí architekta a stavebního ředitele Johanna Philippa Jöndla. Jöndl, absolvent pražské polytechniky, pražský rodák, syn Carla Jöndla, představeného gremia ranhojičů a chirurgů a Josephy rozené Reschek, se ve věku 25 [v matrice chybně 35] roků oženil 1. 10. 1807 v klášterním kostele U kapucínů, (ovšem snubní zápis se nalézá v matrice farnosti kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP) s Annou Arnoldovou, dcerou Franze Arnolda, pražského měšťana a jeho ženy Kathariny, rozené Kannamann, 22 roků starou.

Na dochované policejní přihlášce je uvedeno pět dětí manželů Jöndlových, z nichž jsem v matrikách nenalezl jen Karla, narozeného roku 1812 a Floru, narozenou v roce 1820. Děti však měli včetně těchto dvou nejméně jedenáct, a to nemusí být konečné číslo, neboť nevíme, zda nebyly některé narozené ještě mezi léty 1808 až 1811.

1.) Karl, narozen asi 1812, zatím nenalezen.

2.) Ida Theresia Amalia, nar. 23. 8. 1814, místo narození neuvedeno, pokřtěna u sv. Mikuláše. Otec zde uveden jako „Bauingenieur Sr. Excellenz Grafen von Chotek“, kmotrou byla Theresia Legner, manželka inspektora a jakýsi Michael, nečitelného příjmení a neudaného stavu.

3.) Kamilla Theresia, nar. 17. 4. 1816 v č.p. 188/III, pokřtěna u sv. Mikuláše. Otec jako předešle, kmotři „Karl Jön[n]dl Wundarzt und Senior Gremii“ a Theresia Legner, manželka stavebního inspektora.

4.) Adelheid Theresia, narozená 19. 9. 1818 v č.p. 16/III, pokřtěná u sv. Mikuláše, otec uveden jako „Architekt mehrerer Herrschaften“, kmotry byla opět manželka inspektora Theresia Legner, zde ovšem zkomolená na Löwner a Karl Jön[n]dl, ranhojič.

5.) Theodor Gustav, nar. 13. 2. 1819 v č.p. 16/III, pokřtěn u sv. Mikuláše. Otec zde jako

- „Architekt“. Kmotři: Johann Legner, hospodářský inspektor a Anna Uhl, choť gymnaziálního profesora.
- 6.) Flora, narozena asi 1820, zatím nenalezena.
 - 7.) Richard Philipp, nar. 3. 4. 1821 v č.p. 16/III, pokřtěn u sv. Mikuláše. Otec „Architekt bei mehreren Herrschaften“. Kmotři: „Philipp von Pirl gräflich wratislawischer Buchhalter“ a „Theres von Legner Inspektorsgemahlin“.
 - 8.) Edmund Philipp, nar. 15. 4. 1822 v č.p. 16/III, pokřtěn u sv. Mikuláše. Otec „Architekt“, kmotry jsou „Philipp Pirl Buchhalter“, Theresia Legner – vdova po úředníku a Nanet Uhl.
 - 9.) Theodor Otto, nar. 29. 11. 1824, Praha III/17 – Valdštejnský palác. Otec: „Baudirektor“. Jedině u tohoto zápisu je vlastnoruční Pierlův podpis s uvedením stavu: „Wirtschafts Buchhalter und prager Hausbesitzer“. Svědčí Theresia von Legner, manželka hospodářského rady. [Ř.-k. f. ú. u sv. Tomáše na Malé Straně, signatura TO N 9 1816-1826, fol.294, sn: 298/410]
 - 10.) Otto Adolph, nar. 9. 10. 1826, bez uvedení místa ale asi tamtéž. Otec zde „k. k. Baudirektor“, jméno kmotra tentokrát do matriky vepsal místní farář Cosmas Müller a zkomolil jej na Philipp Pril, Buchhalter, svědkem křtu opět Theresia von Legner, ovdovělá po hospodářském radovi. [Ř.-k. f. ú. u sv. Tomáše na Malé Straně, signatura TO N 10 1826-1843, fol. 3, sn: 7/505]
 - 11.) Quido Julius, nar. 3. 8. 1828 opět v Praze III/17. Otec uveden stejně jako u předešlého zápisu. Kmotr tentokrát dokonce zapsán ve tvaru: „Herr Philipp v. Pril, Buchhalter“ a Frau Theresia von Legner, ovdovělá hospodářská radová. [TO N 10 1826-1843, fol. 88, sn: 92/505]

Jöndl řídil pro Jana Rudolfa hraběte Chotka výstavbu zámku Kačina u Kutné Hory a dlouhodobě pracoval pro hraběte Josefa Wratislawu z Mitrowicz a šlechtické rodiny s ním spřízněné: v Čimelicích stavěl v roce 1817 tzv. Nový zámek, hraběcí hrobku, upravoval místní farní kostel, jehož patronem byl hrabě Wratislaw, a také jeho pražský palác ve Voršilské ulici. Pro bratra hraběnky Gabriely Wratislawové, Franze Antona hraběte Desfours, představoval kolem roku 1822 zámek Hrubý Rohozec u Turnova, v rodině Gabrieliny sestry Antonie, provdané hraběnky Waldstein – Wartenberg je Jöndl ředitelem staveb a ve stejné funkci pak i u rodiny dcery manželů Wratislawových, Gabriely, provdané hraběnky z Dietrichsteina na jejích moravských panstvích se sídlem v Mikulově. Jöndl je autorem odborných spisů z oboru stavitelství. Jeden z nich přeložil do českého jazyka český dramatik a bývalý ředitel Stavovského divadla Jan Nepomuk Štěpánek v roce 1840.

Jöndla znal Jan Plecháček již nejméně od doby jeho působení ve Voršilské ulici a v Čimelicích.

Janova manželka Adelaide je také dne 28. 10. 1822 svědkem křtu o den dříve narozenému Karlu Boromejskému Antonu, synu Wenzela Oppelta, panského kuchaře a jeho manželky Josefy, rozené Chrást'anské.

Kromě „P(l)echaczek Adelheit Kammerdieners Gattin“ je kmotrem Karl Binder, umělecký zahradník. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Vojtěcha na NMP, signatura knihy: VO N 12, narozených 1809-1824, pag. 594, sn: 303/345, křest z domu č.p. 152/II] Dítka bohužel časně zemřelo 6.

11. 1822 v č.p 143/II. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Vojtěcha na NMP, signatura knihy: Z 7, zemřelých 1808-1825, pag. 563, sn:289/340]. Wenzel Oppelt, syn zedníka, se narodil 12.4.1787 v Beznu u Ml. Boleslavi, zemřel před rokem 1856). Zatím není jasné, zda tu neudělal kritici kněz od sv. Vojtěcha, Václav Stiasný, chybu v příjmení matky. Podle oddacího záznamu téže farnosti ze dne 10. 1. 1815 se oženil z domu č.p. 142/II panský kuchař

a vdovec Wenzel Oppelt, 28 roků starý katolík, se sedmadvacetiletou, dosud svobodnou katoličkou Josefou, dcerou po zemřelém pražském mistru krejčím Antonu Jenikowském. Další zpřesnění identity kuchaře Oppelta se nachází v křestním matričním záznamu ve farnosti kostela sv. Mikuláše na Malé Straně. Dne 14. 7. 1829, z domu č.p. 282/III, je pokřtěna Julie Josefa Anna, dcera Franze Nowaczka, kuchaře hraběte z Kaunitz. Kmotry jsou Wenzel Oppelt s manželkou Josefou a je zde uveden jako kuchař hraběte z Dietrichsteina, to znamená u manžela Gabriely, rozené Wratislawové.

Karl Binder, zahradník ve službách hraběte Josefa Wratislawy, byl rodákem z Čimelic a 3. 2. 1812 se ženil z č.p. 141/II (paláce Wratislawů) v kostele Svatovojtěšském na NMP jako čtyřadvacetiletý s Marií Kriegseisenovou, dcerou mistra ševce z Prahy.

18. 5. 1825 se v Praze č.p.793/II (Rossmarkt, Koňský trh, dnes Václavské náměstí, dům v bloku mezi ulicemi Vodičkovou a Štěpánskou) narodil a téhož dne byl u sv. Štěpána pokřtěn jmény Ernst Mathias, manželský syn katolických rodičů (oddaných na NMP u sv. Jindřicha). Otcem jeho byl pan Jan Křtitel Procházka, náměstek pražského starosty (prager Vizebürgermeister), jinak též přisedící Nejvyššího zemského výboru v Čechách a předseda Kriminálního soudu, syn usedlého pražského měšťana Matěje Procházky a jeho manželky Kathariny rozené (Sch... těžko čitelné, pokusím se časem doplnit). Matkou dítěte byla paní Isabella Procházková, dcera Titl. pana Michaela svobodného pána von Beelen a jeho paní manželky Marie, rozené baronky de Thulden z Bruselu. Kmotry jsou Michael Schuster, JUDr a c. k. rada a profesor a „Adele Plechaczek née Baronne de Vaux Maitré d' hotelle“. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Štěpána na NMP, signatura knihy: ŠT N 15, narozených 1825-1830, fol. 23, sn: 29/308]

Ernst, čili Arnošt Procházka, čtvrtý známý potomek svrchu zmíněných rodičů, působil též jako jeho starší bratr Jan u pluku Palombini. Podle vlastního dochovaného popisního archu se 18. 1. 1852 oženil v Lembergu v Haliči (Lwów, Lviv) s Annou, narozenou roku 1835 v Przemyslu. Působil v Záhřebu a zemřel jako c. k. setník na odpočinku v Gratzu ve Štýrsku v roce 1875, jeho vdova tam žila také až do své smrti v roce 1905. V matrice pokřtěných farnosti kostela Panny Marie Sněžné na NMP, signatura knihy PMS N 6, narozených 1838-1846, fol. 131, potkávám Arnošta Procházku, nyní již studenta s bydlištěm v domě č.p. 721/II (Gürtlergasse, dnes Palackého ulice na NMP, který byl společným vlastnictvím všech čtyř sourozenců: Josefy, Jana Křtitele, Karla a Arnošta) v roli kmotra spolu s Helenou Junghanns, komornou z č.p. 141/II (komorná Josefiny, kněžny ze Schwarzenbergu). Jejich kmotřenkou byla dne 13. 4. 1842 v č.p. 720/II narozená a pokřtěná jmény Helena Henriette dcera otce Franze Kalmuse, správce domu (dědiců Jáchyma hraběte Woračického z Paběnic) tamtéž, rodilého z Prahy, syna Wilhelma Kalmuse, vojenského krejčího a rodáka z Mechelnu v Belgii (tehdy ještě Nederland) a jeho ženy Marie roz. Podhajské, a matky Anny, v Mělníce č.p. 13 narozené dcery Jana Nováka, mistra hrnčíře tamtéž a jeho manželky Anny roz. Müller z Mělníka.

Policejní přihláška Jana Křtitele Procházky (v přihlášce jen Prochaska Johann) uvádí přednostu domácnosti narozeného roku 1760 (podle popisního archu 1761), zemřel, jeho manželka Isabella, rozená Freiin von Beelen, narozená roku 1786 v Mecheln v Belgii, zemřela 14. 8. 1850.

Prvními známými dětmi toho páru jsou dne 21. 3. 1821 v č.p. 793/II narozená a v kostele sv. Štěpána jmény Josepha Maria Isabella, pokřtěná dcera, napříště jen Josepha, později vdaná. Dále Johann Baptist Michael, narozený 16. 9. 1822 v č.p. 793/II, podle přihlášky kadet c. k. pluku hraběte Palombini, později poručík tamtéž, posledně c. k. penzionovaný major. A do třetice Karl M., narozený 20. 1. 1824 v č.p. 793/II, posluchač univerzity (Philosoph), později právník, zemřel roku 1844.

Těmto dětem stáli při křtu jako kmotři pražští měšťané manželé Friedrich Ebenberger, lékárník v č.p. 585/I (nar. asi 1788), s manželkou Marií rozenou Ahsbas (nar. asi 1801), Katharina Curbetová, manželka nákladníka, tedy právníkyně měšťana a také již zmíněný c. k. rada, doktor obojího práva a bývalý rektor právnické fakulty Karlo-Ferdinandovy pražské univerzity Michael Schuster. Schuster, narozený 7. 4. 1767 v Praze, vystudoval nejprve filosofii na pražské univerzitě, kde byl promován doktorem 14. 5. 1790. Po vystudování právnické fakulty působil jako zemský přísedící advokát v Čechách a doktor práv. V roce 1821 byl na pražské právnické fakultě rektorem. Je autorem několika právnických spisů a jako sběratel byl členem výboru Soukromé společnosti vlastenských přátel umění v Praze. S jeho jménem se setkávám v pražských matrikách vícekrát. Jednak při životních událostech jeho vlastních dětí, ale zajímavé jsou zápisy z farností malostranských. Nejstarším zajímavým zápisem je křestní záznam u sv. Mikuláše z roku 1809, ze dne 16. září z domu č.p. 180/III, kdy jsou Michael Schuster s manželkou Annou kmotry děvčete Marie Ludmilly Cathariny, dcery Ignaze Wesselyho, hraběcího thunovského rady a jeho manželky Kathariny, rozené Geistinger, dcery pana Leonarda Geistingera, inspektora ve službách Eugena Beauharnais knížete von Eichstatt (matka tohoto knížete se po gilotinování prvního manžela, otce Eugena, provdala podruhé za generála italské armády, Korsičana Napoleona Bonaparte a přijala jméno Josefina, madam Bonaparte). Dalším, pro mne zajímavějším je zápis oddací ze dne 5. 6. 1832 z matriky svatomikulášské, kdy se z domu č.p. 174/III žení „Joseph Führich akademischer Kunstmaler“, manželský syn Wenzela Führicha, malíře z Chrastavy a Johanny rozené Reilich se svojí nevěstou Franziskou, dcerou Benedikta Gassnera, obchodníka a jeho manželky Franzisky rozené Haid (jinde Schützenberger). Svědčí Johann Graf von Kuenburg (c. k. komoří; přisedící Zemského výboru; majitel domu 174/III; manžel Babette, rozené i ovdovělé svobodné paní von Ehrenburg, někdejší paní na Navarově a patronky kostelů v Držkově a ve Zlaté Olešnici v Bolešlavském kraji; atd. atd.; zemřelý v roce 1838) a „Michael Schuster, k. k. Rath, Professor der Rechte“. A obdobně také v matrice farnosti kostela Nejsv. Trojice ve Spálené ulici na NMP, kde byl dne 31. 3. 1833 pokřtěn o den dříve v domě č.p. 342/I narozený Joseph Johann Täufer Michael, syn akademického malíře Josefa Führicha a Franzisky Gassner (či Gastner). Kmotry mu jsou opět Johann Joseph Graf von Kuenburg, k. k. Kämmerer; Michael Schuster, k. k. Rath und Professor; Giovanni Gordigiani, Maestro di Musica a Crescence Gordigiani, geborne Freiin von Imsland.

Mezi léta 1822 a 1826 je třeba klást odchod Plecháčkův ze služby u Wratislawů a příchod ke hraběnce Cavriani. O kterou šlechtičnu Cavrianiovou se konkrétně jednalo se zatím neúspěšně pokouším zjistit. Apollonia, hraběnka Cavriani, rozená hraběnka Wratislawová z Mitrowicz, vzdálenější příbuzná Plecháčková bývalého pána to být nemohla, zemřela před rokem 1821. Mohla to však být její snacha, neboť Franz, hrabě Cavriani, syn po Apollonii se právě roku 1821 oženil.

Plecháčkoví jsou však i nadále ve spojení s rodinou Wratislawů a pohybují se po jejich sídlech.

V té době již je Jan Plecháček v Praze veřejně činnou a ve vlasteneckých kruzích známou osobou.

Jednak pracoval v soukromém dobročinném ústavu „Bedienten Witwen Pensionsanstalt“, tedy „Ústavu pro podporu starých a nemocných sloužících, jejich vdov a sirotků“. Ústav založil v roce 1787 Josef Emanuel hrabě Malabaila von Canal, který byl také vrchním předsedou ústavu až do své smrti v roce 1826. Jednatel a pokladník byl Johann

Miechura, doktor práv a zemský advokát, jinak také tchán Františka Palackého. Ústav měl v roce 1824 tři předsedy pro jednotlivá pražská města, tři zástupce a 70 řádných přispívajících členů.

A za druhé Plecháček vystupoval jako ochotník v soukromém měšťanském Teissingrově divadle na Novém Městě pražském. Jeho přičiněním tu byla provedena česká hra se zpěvy „Pražští sládci aneb Kubíček dostane za vyučenou“ Prokopa Šedivého, jíž zhudebnil Vincenc Barták. Plecháček také sám ve hře účinkoval v úloze „Sládka“. Výtěžek byl určen pro dobročinný „Ústav sloužících, jejich vdov a sirotků“ jehož byl Plecháček spolupředstaveným a vynesl tehdy 425 zlatých čistého příjmu. [J. K. Chmelenský: Teisingerovo české divadlo w Praze“, časopis Česká Včela, č. 27, 8. 6. 1832, dokončení, str.216]

Vztah mezi hrabětem Canalem a divadlamilovným měšťanem Teissingrem popisuje na základě studia archivních dokumentů ve své knize „Dějiny českého divadla 1771-1824“ badatel amatér Jan Vondráček (1882-1953), středoškolský profesor a později školní inspektor, jehož přínos pro poznání této naší velké národní kapitoly je neocenitelný.

Důležitou úlohou Teisingerova divadla, pro počátky pravidelných českých představení v Praze ve 20. letech 19. století, se zabývá i Otakar Hostinský ve svém článku: František Škroup. K padesátiletému jubileu písně „Kde domov můj“, který vyšel v časopisu „Osvěta“, ročník 15, číslo 1, strana 71-79, roku 1885.

V tomto článku nás také O. Hostinský seznamuje s první českou zpěvohrou dávanou ve Stavovském divadle, ještě před zavedením pravidelných českých představení. Byla jí „Švýcarská rodina“, Macháčekův překlad Weiglovy zpěvohry. Jak zde autor článku dodává: „...arci neposkytovala přílišných obtíží silám výkonným; avšak byli to – mimo mladistvou primadonnu německé opery Katinku Kometovou (pozdější paní Podhorskou), která převzala úlohu Emeliny – vesměs ochotníci; zkoušek bylo tudíž potřebí tolik, že kapelník Triebensee požádal Františka Škroupa, aby mu vypomáhal při studování. Ten ovšem chopil se díla a stal se tak vlastní duší celé společnosti, která kromě obou již jmenovaných členů skládala se ještě z panny Šulcové (pozdější paní Macháčkové) a pánů Brinka, Krova, Hofmanna a Plecháčka“. „Švýcarská rodina“ měla ten význam pro naše divadelnictví, že otevřela cestu českému jazyku na prkna Stavovského divadla. Ač obsazena ještě zcela pouze ochotníky, uvědomili si nejen naši vlastenci, ale i odpovědná místa, že čeština na prknech oficiálního divadla může být přínosem. Pro jedny přínosem k povznesení národa, druhým přínosem finančním. Z pera Hostinského víme, že hrou byli okouzleni takové osobnosti našeho národního obrození, jakými byli pánové Čelakovský nebo Jungmann.

Podrobně o samotné hře referuje již v roce 1859 v časopisu „Dalibor“ redaktor Emanuel Meliš. Ač se údaje o datu provedení hry rozcházejí, zdá se, že Meliš měl k dispozici divadelní ceduli, neboť uvádí i obsazení jednotlivých rolí. Mimo slečnu Kometovou, která jediná byla angažovanou herečkou Stavovského divadla, účinkovali následující: pan Pohl - hrabě Valohradský, pan Brinke – Zálabský, pan Krov – Richard, slečna Schulzová – Emelína, pan Hofmann – Freyburg, pan Škroup – Pavlík, pan Plecháček – sudí. Podle Melíše uvedena premiéra 22. 12. 1823 ve prospěch pražského ústavu pro slepé a repríza 18. 1. 1824 ve prospěch ústavu pro chudé. Další zpěvohrou, která následovala úspěšnou „Švýcarskou rodinu“ byl Cherubiniho „Vodař“, přeložený do češtiny prof. Macháčkem. Hra uvedená poslední neděli za ředitelování Fr. Ig. Holbeina ve prospěch soukromé společnosti k napomáhání chudým byla opět obsazena ochotníky: pan Škroup – hrabě Armand, slečna Králová – Konstance, pan Krov – vodař, pan Hoborský – Daniel, pan Illem – Antonio, slečna Schulzová – Marcelina, pan Plecháček – Semos, slečna Dolejšová – Ludvík, pan Řehoř – setník a pan Pohl jako důstojník.

[Dalibor - hudební časopis s měsíční notovou přílohou, běh 2., číslo 27, ze dne 20. 9. 1859, nákladem Norberta Veita v Praze, Nových Alejích 116. Redaktor Em. Meliš v pokračování článku „Josef Theodor Krov“ na str. 209 – 210]

Po přechodu ochotnické společnosti od Teissingerů do Stavovského divadla od podzimu 1824, zde pravidelně účinkuje i Jan Plecháček „herec z libosti“, představitel menších postav dobrosrdečného charakteru. Od roku 1827 vychází za redakce Františka Palackého „Časopis společnosti vlastenského Museum w Čechách“, kde Josef Krasoslav Chmelenský pravidelně referuje o českých představeních. Dle jeho soudů je Plecháček schopným hercem a jeho výkon je v kritikách vícekrát chválen. Někdy je Jan Plecháček přezdíván prostě Plech. [Časopis společnosti vlastenského Museum w Čechách, první roční běh, svazek 1., Praha 1827 S. K. Macháček: „Staw diwadla českého od měsíce dubna 1824 až po konec roku 1826“, str. 127-131]

Asi proto je mezi jmény předplatitelů musejníku i jméno Plecháčkovo. Pravidelně bývá v souvislosti s divadelními zprávami zmíněn do roku 1834. Josef Kajetán Tyl v „KWĚTECH“, ročník 2., číslo 23, dne 4. 6. 1835 píše se následovně „...Mezi herci staly se patrnější – dež Bůh, aby pro budoucnost dobré proměny! Odešlyť p. Roscherová a Illnerová – odešel p. Grau, Biel a neviděli jsme pana Plecha. ..“

Potom je jisté, že to byla manželčina choroba a následná smrt, co ho vytrhlo z divadelního prostředí.

Archiv Národního muzea schraňuje originály divadelních cedulí a plakátů zvoucích na představení Stavovského divadla. Správce sbírky, paní Mgr. Markéta Trávníčková, vytváří spolu s kolegou Václavem Štěpánem, na jejich podkladu databázi českých představení, počet uvedení a hereckého obsazení. Zde je dosud evidováno 89 různých rolí herce Jana Plecháčka. Cedule k německým představením nejsou vůbec zpracovány.

I nadále však pracuje jako vrchní představený „Bedienten Witwe Anstalt“ a je tak alespoň pracovně spojen s divadlem. Důkazem toho jsou opět některá česká představení ve Stavovském divadle, jejichž výtěžky jdou na podporu tohoto dobročinného ústavu.

V souvislosti s touto funkcí bývá také svědkem různých smluv a testamentů.

Například 6. 3. 1830 „Testament Benedicta Gregora“ na němž jsou přítíženy pečeti svědků Floriana Scheifflera, Haushofmistra hraběte Christiana Christopha Clam-Gallase; Karla Stiasnyho, ředitele panství Ctěnice hraběnky Aloisie Desfoursové a také pečeť Jana Plecháčka. [AHMP, sbírka papírových listin IV. oddělení, zn: sbírka B4, signatura: AMP PPL IV – 3734]

Mezi léty 1826 a 1829 se Jan Plecháček stal majordomem (dříve nazývaným německy Haushofmistrem a titulován byl i Hausinspektorem), tedy správcem domu hraběte Friedricha Cavriani v Praze s kanceláří v Cavrianiho domě, tak zvaném paláci Kokořovských v Řetězové ulici na Starém Městě pražském, č.p. 223/I, kde dnes sídlí Divadelní fakulta Akademie múzických umění (DAMU).

Hrabě Friedrich Cavriani, narozený 26. 9. 1789 byl nejmladším, jedenáctým dítětem Ludwiga Franze Xaveria hraběte Cavriani (1739-1815), majitele panství Unterwaltersdorf a Schöngraben v Dolních Rakousích a purkrabího Českého království, jenž se 6. 1. 1772 oženil s Johannou Nep. Marií, hraběnkou Novohradskou z Kolowrat (1749-1793), dcerou majitele panství Košátky u Mělníka. Friedrich hrabě Cavriani vlastnil a až do své smrti 30.6.1859 obýval dům č.p. 223/I v Řetězové ulici na Starém Městě pražském. 16. listopadu 1832 pojal

za manželku vdovu Rosinu hraběnkou von Colloredo-Wallsee, rozenou hraběnkou Hartmann von Klarstein (27. 10. 1789 – 21. 3. 1869), vlastníci panství Dymokury u Poděbrad. Ta do Cavrianiho domova přivedla svou dceru Rosinu hraběnkou von Colloredo-Wallsee, narozenou v roce 1816, která se však již následujícího roku 1833 provdala za Otakara hraběte Czernina von Chudenitz. Tato dcera pak převzala dymokurské panství po zemřelém otci.

Hrabě Friedrich Cavriani užíval hejtmanský titul, později ve výslužbě, mimo to byl císařsko-královským komořím a zastával funkci ředitele v Reorganizovaném pražském chudinském ústavu v okrsku farního kostela u sv. Haštala na Starém Městě pražském.

V Cavrianiho paláci Kokořovských také žila v pronajatém bytě osmičlenná rodina profesora Pražské konzervatoře Friedricha Wilhelma Pixise, učitele houslové hry a hry na violu, někdejšího koncertního mistra orchestru Stavovského divadla a čestného občana města Prahy. Pixis se narodil 12. 3. 1785 v Mannheimu, v Praze žil od roku 1807 až do své smrti 20. 10. 1842.

První výslovný doklad o Plecháčkově službě u Friedricha hraběte Cavriani se nachází v křestním zápisu jeho prvního dítěte, dcery Gabriely: Narozená dne 7. 4. v domě číslo 771/II a pokřtěná 8. 4. 1829 v chrámu Panny Marie Sněžné na Novém Městě pražském od místního faráře Josepha Deveri. Pokřtěna jmény Gabriela Camilla Maria Felicita Johanna Nep. Otec Johann Plechacžek, Haushofmeister des H. Grafen Friedrich Cavriani, Sohn des verstorbenen Martin Plechacžek, Bräuer aus Kletzan. Matka: Ada(l)heid Plechacžek, Tochter des Alexander und der Mutter Anna, geboren de Vaux (das ist) Adelheid geboren de Vaux. Kmotrové dítě: Gabriele Gräfin Wratislaw von Mitrowitz, gebohrne Gräfin Desfours Sternkreuz-Ordens Dame und Dame du Palais a Camille Prinz von Rohan Rochefort und Montauban. Dítka pomohla na svět Sabina Gerzabek, [AHMP, ř.-k. f. ú. u Panny Marie Sněžné na NMP, signatura knihy: PMS N 5, narozených 1829-1838, fol. 10, křest z domu č.p. 771/II]

Dům v němž tehdy Plecháčkovi bydleli stál na rohu Koňského trhu (Rossmarkt, dnes Václavské náměstí) a Ovocné ulice (Obstgasse, dnes Jungmannovo náměstí), jeho domovním znamením byl „Golden Hütl“ (Zlatý klobouček) a byl majetkem manželů Josefa a Magdaleny Hilgärtnerových.

Téhož dne, 8. 4. 1829, kdy byl Camille princ z Rohanu kmotrem Plecháčkově dceři, pořádal v Rohanském paláci na Malé Straně šlechtické divadlo. Jednu z rolí hrál i hrabě Cavriani. [SOA Litoměřice, pobočka Děčín, Rodinný archiv Rohanů, dochovaná divadelní cedule]

Porodní bába Sabina Gerzabek, manželka Františka Gerzabka, knihtiskaře na Starém Městě pražském byla rodem francouzská šlechtična a byla pomocnicí ku porodu dámám z vyšší a i té nejvyšší společnosti. Časem jí v tomto řemesle pomáhala i snacha Kateřina, rozená Siegel, manželka Josefa Gerzabka, knihtiskaře.

3. 1. 1829 se v Praze č.p. 45/II narodil a téhož dne byl pokřtěn Karl Joseph Adalbert, manž. syn katolických rodičů. Otec: Josef Žalud, myslivec ve službách u hraběte Wratislawa, generálmajora, narozený ve vsi Tuchlovicích na panství Smečno v Čechách, syn Františka Žaluda, školního učitele a jeho manželky Ludmily. Matka: Antonia Schmeraková, (další údaje o jejím rodišti jsou zavádějící), vdova po Antonu Schmerakovi, myslivci ve službách hraběte a generála Wratislawa. Kmotři: Johann Graf Wratislaw, místo nějž stál Adalbertus Dodek, komorník a „Adele Plechacžek Hausinspectors Ehegattin“ [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy: TRS N 4, narozených 1823-1831, fol. 174, sn: 178/280] Podle záznamu v konskripč. archu tento Karel, tehdy již student, zemřel 3. 8. 1849. Byl prvním dítětem rodičů oddaných zde 1. 7. 1828 (z č.p. 45/II, v kostele

Nejsv. Trojice ve Spálené ul.) za přítomnosti svědků: Adalberta Dodeka, komorníka a Floriana Žaluda, pomocníka. Ženich Josef Žalud pokřtěn 11. 5. 1794 v Tuchlovicích.

Obdobně 21. 7. 1831 v č.p. 45/II narozen a téhož dne pokřtěn Joseph Adalbert, týchž rodičů. Kmotři: „Adalbertus Dodek komordiner“ a „Adalheid Plechaczek Inspektorsgattin“ Zde je pro mě zajímavé to, že Adélin podpis není vlastnoruční. Pravděpodobně u křtu nebyla, za 7 dní sama rodí v Osově u Berouna. [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy: TRS N 4, narozených 1823-1831, fol. 255, sn: 259/280] Tento kmotřenec Josef zemřel v roce 1836. [konskripční arch]

2. 7. 1833 jsou Babie (Barbara) Dodek a „Johann Plechaczek Haushofmeister“, kmotry Barboře, dne 1. 7. narozené dceři Josefa Žaluda, myslivce hraběte Wratislawa, rozeného syna učitele ze Smečna a matky Antonie Schmerakové, rozené z Čimelic (správně však dcery mistra sklenáře z Prčic), vdovy po Antonu Schmerakovi, myslivci hraběte Johanna Wratislawa, c. k. generálmajora. [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy: TRS N 5, narozených 1832-1841, pag. 73-74, sn: 46/326, křest z domu 45/II] Barbora zemřela v roce 1840. [konskripční arch]

28. 4. 1837 narozen Rudolf týchž rodičů, pokřtěn u sv. Štěpána. [konskripční arch] Matrika není dosud digitalizovaná. Studoval na technice, ale předčasně zemřel 13. 10. 1861.

21. 2. 1839 se narodila Karolína, pokřtěna u sv. Štěpána, zemřela.

Konskripční arch zmiňuje jako jedinou přeživší Žaludovu nevlastní dceru Annu, dceru po zemřelém Antonu Schmerakovi, jejíž křest je zaznamenán v matrice Trojického kostela 4. 9. 1821. V domě č.p. 45/II narozená a jmény Anna Rosalia pokřtěná dcera Antona Schmeraka, myslivce hraběte Wratislawa, rozeného ze Smidar a matky (chybně) Anny, správně Antonie Schwanderlik z Prčice. Kmotři: Anna Dodek, manželka komorníka a Josepha Benedikt, měšťanka. [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy: TRS N 3, narozených 1809-1823, fol. 155, pag. 309, sn: 160/238] Anton Schmerak zemřel 6. 11. 1822 [matriční záznam fary kostela Nejsv. Trojice ve Spálené ulici]

Josef Žalud si musel po smrti hraběte Johanna Wratislawa hledat novou obživu. V konskripčním archu je uváděn jako obchodník se zvěřinou. Dne 24. 5. 1836 obdržel dekretem pražské měšťanství. Zemřel 27. 1. 1860, jeho ovdovělá žena Antonie zemřela 9. 5. 1867.

Adalbert Dodek, komorník, pravděpodobně u některého z hrabat Wratislawů ve Voršilské ulici, narozený r. 1772, byl ženatý s Annou, ale pravděpodobně bezdětný. Pocházel z Horních Uher, tedy z území dnešního Slovenska, z města Aranyos Marot, Zlatých Moravců, náležících do Nitranského kraje, do Prahy přišel roku 1806. V Praze měl u sebe příbuznou, zřejmě neteř, Barbaru, narozenou ve Zl. Moravcích 17. 6. 1812, dceru Josefa Dodeka, krejčího tamtéž a Anny, rozené Schimor. Barbara se 10. 2. 1834 v Praze u Nejsv. Trojice provdala za Františka Schwanderlika, hudebníka v Praze, narozeného 4. 12. 1807 v Prčici, tedy nepochybně příbuzného Antonie Žaludové, prvně ovdovělé Schmerakové, dokonce snad bratra. Barbara Schwanderliková žila v Praze jistě ještě 27. 9. 1856 v č.p. 970/II, byla však již vdovou po učiteli (hudby). [podle polic. přihlášky] Adalbert Dodek je uváděn později jako obchodník vínem v Praze, po smrti manželky Anny byl znovu ženat s Maxmilianou, narozenou roku 1808.

3. 11. 1829 jsou „Karl Orel von Löwenstein, k. k. Landrechts Cancellist“ (uváděný ve Schematismech království Českého např. v letech 1818, 1819, 1827) a „Johann Plechatschek Haus Inspector des Grafen Cavriani“ svědky sňatku zvoníka od sv. Haštala Josefa Procházky (Pulsant der Pfarrkirche zu S.Castul), 24 let starého, svobodného syna katolického otce Matěje Procházky, ševce, s nevěstou Marií, dvacetiletou svobodnou dcerou katolického otce

Jana Píchy, mistra ševce z Prahy. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Haštala na StMP, signatura knihy: HŠ O 8, oddaných 1826-1851, pag. 47, nové č. listu 27, sn: 52/530, svatba z domu 784/I]

12. 11. 1829 se narodil a následujícího dne byl pokřtěn jmény Friedrich Johann Anton, manželský syn katolických rodičů, otce Wenzela Utieschila, koncipienta (Amanuensis), narozeného v Ledči v Čáslavském kraji, syna Josefa Utieschila, radního protokolisty v Chlumci a jeho manželky Marie rozené Czuda a matky Terezie rozené Balthasar, dcery Johanna Balthasara, komorníka Jeho excelence hraběte von Canal a jeho manželky Kathariny, rozené Lindner. Kmotrové: „Johann Plecháčzek Hausinspector“; Anton Fingerhut, sládek; Barbara Serafin, majitelka domu č.p. 1072/II a Katharina Wlček, měšťanská dcera. [AHMP, ř.-k. f. ú. u P. Marie před Týnem na StMP, signatura knihy: TÝN N 14, narozených 1829-1837, fol. 16, pag. 30-31, sn: 19/342, křest z domu č.p. 135/I]

V tomto případě si nejsem jist, zda je Jan Plecháček přítelem rodiny ze strany otce či matky. Jakýsi Utěšil, jehož křestní jméno se mi nepodařilo vypátrat, byl také jako Plecháček členem ochotnického souboru soukromého divadla měšťana Teissingera, zatímco Johanna Balthasara, komorníka u hraběte Josefa Malabailly von Canal musel dobře znát, když se s hrabětem stýkal v záležitostech „Ústavu pro zaopatřování chudých sloužících, jejich vdov a sirotků“.

Plecháčkův kmotřenec Friedrich Utieschil, později se podepisující také Bedřich Utěšil, vstoupil do rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou a roku 1855 byl vysvěcen na kněze. S rodinou Plecháčkových patrně stále udržoval kontakty, neboť si jej, již jako kaplana na Proseku, odtud vyžádal Josef Plecháček do Libně, aby jej oddal s jeho nevěstou Marií Řezníčkovou, k čemuž došlo 4. 11. 1857. Kde působil od vysvěcení do roku 1857 mi zatím není známo. Na Proseku je kaplanem od počátku února 1857, poté, co byl jeho předchůdce kooperátor Johann Kovařovic ustanoven farářem v Podole. Na Proseku se s ním setkáváme ještě do září 1862, pak opět změnil místo a není známo, kam byl umístěn. V letech 1867-1870 je farářem řádové farnosti v Mašovicích u Znojma a od listopadu 1870 spravuje řádovou faru v Klučenicích na Sedlčansku. Zde po krátkém působení náhle umírá na zapálení střev, dne 30. 6. 1871, zaopatřen posledním svatým pomazáním. Pochován je na klučnickém hřbitově u kostela, kde se dosud nachází jeho hrob s náhrobním křížem. První křestní jméno Friedrich mu dal otec po svém bratru, Friedrichu Utieschilovi (1798-1857), hospodářském radovi hraběte Desfours-Walderode a bývalém vrchním úředníku panství Kladruby u Stříbra v Plzeňském kraji, jenž pak byl roku 1841 přijat za pražského měšťana a který na penzi zúročil své zkušenosti s chovem a šlechtěním ovcí vydáním dvou knížek:

1. Vollständige Schafzucht. Schule oder Belehrung, wie man das Schafvieh veredeln, gesund, stark, kräftig und nutzbringend erhalten kann. Für Schafviehbesitzer, Oekonomie - Beamte, angehende Thierärzte und Oekonomen, so wie Wollhändler, Wirthschafts - Amtsschreiber, Oekonomie - Studirende, Schafmeister, Gemeindeschafhirten und Schafknechte. Vlastním nákladem, tiskem u G. Haase synů, Praha, 1853.

2. Das Ganze der Schafzucht, oder Belehrung wie man das Schafvieh veredeln ... kann, etc. Praha, 1856.

Druhý kmotr, pražský sládek Anton Fingerhut (vlastním jménem Antonín Náprstek) je otcem později známého revolucionáře a pokrokáře Vojty Náprstka. Pocházel z Tuchlovic na Kladensku, v tehdejší Rakovnickém kraji. V pražských matrikách jsem jej potkal 1. 12. 1821 u sv. Vojtěcha na NMP, kdy jsou nákladník (Bierverleger) Anton Fingerhut spolu s právníkem Ignazem Roztočilem svědky sňatku Franze Hrdličky, zednického políra, rozeného z Německého Brodu, 24 roků starého s nevěstou Kateřinou Fingerhut z Tuchlovic v Rakovnickém kraji, 20 roků starou, nejspíš Antonínovou sestrou. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Vojtěcha na NMP, signatura knihy: VO O 7, oddaných 1784-1833, pag. 366, sn: 379/496, sňatek z domu 324/II]

Následujícího roku se žení sám ovdovělý Antonín Fingerhut, katolík, 48 let starý, s vdovou Annou po zemřelém Janu Nowákovi, hostinském. Oddáni 7. 10. 1822 u sv. Mikuláše na Malé Straně. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Mikuláše na MS, signatura knihy: MIK O 9, oddaných 1811-1840, fol. 201, sn: 114/314, sňatek z domu 274/III]

Amanuensis Wenzel Utieschil zemřel někdy po roce 1838. Jeho vdova Terezie, rozená Balthasar se znovu provdala za akademicky vzdělaného historického a portrétního malíře Rudolfa Josefa Müllera, žáka Tkadlíkova, náležícího do okruhu přátel malíře Josefa Führicha a bratří Maxů, narozeného 28. 12. 1816 v Liberci č.p. 68 ve 4. městské čtvrti, syna plátenického mistra Antona Müllera a matky Marie Anny rozené Schöpfer, řeznické dcery. Spolu s Terezií přivedli na svět Justuse, roku 1841; Marii 1842; Ottokara 1849 a Theresii v roce 1851. Úmrtí matky těchto dětí a Müllerovy první manželky se mi nepodařilo dosud najít. Stalo se tak však nejpozději roku 1858, neboť v následujícím roce se narodil Müllerův syn Heinrich, jehož matkou byla již malířova druhá manželka, Marie (narozená roku 1835), dcera přítele sochaře Josefa Maxe. Jejich další tři, mně známé děti, totiž Emanuel, Anton a Julie zemřely vždy ještě téhož roku, kdy přišly na svět (1863, 1864 a 1865).

9. 3. 1830 se v Praze č.p. 355/II narodil a následujícího dne byl pokřtěn Carl Johann Eduard, manželský syn katolických rodičů Franze Bubeníčzka, měšťanského sládka (později hostinského) a matky Johanny, dcery Josefa Mussila, ředitele kůru kostela sv. Mikuláše na Malé Straně. Kmotry jsou: Joseph Schaurek, sládek; Johann Batka, mistr mlynář; Fanny Mussil, vdova po úředníku Guberniálního úřadu a „Adele Plechaczek Hausinspektorsgattin“ [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy TRS N 4, narozených 1823-1831, fol. 211, sn: 215/280]

Karel Bubeníček se vyučil knihvazačem, ale živil se jako sklepník. Po odvedení k vojsku k 7. batalionu myslivců zřejmě utrpěl zranění a je 19. 11. 1850 propuštěn s vysvědčením skutečného invalidy. Umírá ve věku 26 let, 31. 7. 1856.

Joseph Schaurek bydlel v č.p. 360/I, narodil se ve Voticích č.p. 17 dne 6. 12. 1790. Ženil se v Praze v kostele Nejsv. Trojice ve Spálené ulici 5. 10. 1823. Byl synem votického a později mladovožického sládka Jana Šourka a Anny rozené Korselt. Votice byly součástí panství Mladá Vožice v majetku hrabat z Künburgu. Tento hraběcí rod byl spřízněn se svobodnými pány z Ehrenburgu, vlastníky statku Navarova v Boleslavském kraji. Ze vsi Zásady na tomto panství pochází rychtářský rod Šourků, usazený ve výsadní hospodě, jehož člen Jan Šourek, rychtář, hostinský a obchodník sklem byl v roce 1749 fundátorem zdejší kaple sv. Prokopa.

Johann Batka byl vlastníkem domu č.p. 357 na Starém Městě pražském, zvaného „U zlatého anděla“ v ulici Na Perštýně (Bergstein). Byl podporovatelem (Armenväter) chudinského dobročinného ústavu při kostele Nejsvětější Trojice.

24. 8. 1830 se v domě č.p. 156/II narodil a následujícího dne byl pokřtěn jménem Jan Nepomuk, manželský syn katolických rodičů: Otce Jana Řežábka (zde Johann Ržeržabek), kancelářského sluhy Knížecí centrální dietrichsteinské kanceláře, rozeného z Čimelic v Prácheňském kraji, syna Jakuba Řežábka, mlynářského mistra z Čimelic a jeho ženy Anny rozené Linek. Matkou je Anna rozená Nohová z Chocenice v Plzeňském kraji, dcera Františka Nohy, truhláře a jeho ženy Barbory, rozené Frömmer. Kmotry jsou „Johann Plechaczek Haushofmeister“ a Josefa Oppeltová, manželka kuchaře. (Otec je bratrem paní Anny Rostové.) [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy TRS N 4, narozených 1823-1831, fol. 224, sn: 228/280]

16. 12. 1830 jsou Johann Philipp Jöndl, architekt; „Adele Plechaczek Hausinspektors Gattin a Joseph Treffler, měšťan a hodinář, kmotry o den dříve narozeného Antona Philippa, syna Antona Hampeise, měšťana a mistra hrnčíře v Praze a jeho manželky Anny, dcery Johanna Miloty, měšťana a krejčovského mistra v Turnově, v boleslavském kraji. [AHMP, ř.-k. f. ú. u P. Marie před Týnem na StMP, signatura knihy: TÝN N 14, narozených 1829-1837, fol. 49, pag. 96-97, sn: 52/342, křest z domu č.p. 618/I]

Anton Hampeis je uveden např. ve Schematismu pro království české na rok 1829 jako dvorní hrnčířský mistr při c. k. Dvorském stavebním úřadě, mezi přísedními dílomistry, odborníky a umělci, s bydlíštěm v č.p. 618/I. Hodinář Joseph Treffler žil a pracoval v č.p. 569/I na Linhartském náměstí (1846), zřejmě syn Johanna Trefflera, hodináře v č.p. 114/I.

6. 2. 1831 jsou „Johann Plechaczek Haushofmeister“ a Anton Hampeis, c. k. dvorní mistr hrnčíř, svědky sňatku Georga Brožka, hrnčířského tovaryše, 36 roků starého, pokřtěného u P. M. Vítězné na M. Straně dne 21. 8. 1794, syna po zemřelém Josefu Brožkovi, hrnčíři v Praze, s Marií, dcerou Johanna Schütze, zednického políra v Praze, 34 roků starou, pokřtěnou u sv. Vojtěcha na NMP 1. 12. 1796. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Štěpána na NMP, signatura knihy: ŠT O 7, oddaných 1817-1837, pag. 315, sn: 163/302, sňatek z domu č.p. 557/II na Dobyčtím trhu.]

Léto roku 1831 Plecháčkovi tráví na venkově a je to opět jeden ze zámků Wratislawů z Mitrowicz, tentokrát Osov u Berouna.

Dne 28. 7. se v zámku narodil jejich syn a následujícího dne byl v osovském farním kostele pokřtěn jmény Joseph Johann Täufer Johann Nepomuk. Otec je zde uveden následovně: „H.(err) Plechatschek Johann, Haushofmeister bey H. Grafen Gavriani, Sohn des + Martin Plechatschek Bräuers in Kletzan Nro.13 und der Mutter Magdalena von Kletzan N.-“

Matka je zapsána: „Adelheid, Tochter der + Herrn Alexander de Veaux, Hauptmann in französischen Diensten und der Mutter Anna geborenen Edlen von Facini“.

Kmotry malému Josefovi byli „Gabriele Gräfin Dietrichstein geborne Gräfin Wratislaw“, dcera zemřelého hraběte Josefa Wratislawa (+1830) a Gabriely rozené hraběnky Desfours a „Johann Graf Wratislaw“ svobodný bratr nebohého hraběte Josefa, c. k. komoří a penzionovaný generálmajor a rytíř císařského řádu sv. Leopolda, (nar.1760, + 1833). Dítě pomohla přivést na svět Anna Frajerová ze Skříple č.p. 8 a pokřtil jej čimelický zámecký kaplan Josef Leubner, který zde trávil léto s panstvem. [SOA Praha, ř.-k. f. ú. Osov, signatura knihy: Osov 10, narozených 1830-1839, fol. 24, sn: 26/146, křest ze zámku č.p. 1]

V době tohoto letního pobytu v Osově se Adélaide stala kmotrou Marie, nemanželské dcery Marie Wimmerové, dcery Jana Wimmera, domkáře a rychtáře v Lážovicích č. 14 a matky Anny Kotzmanové z Lážovic č. 14. Dítě narozené 20. 9. 1831 v Lážovicích č. 14, bylo pokřtěno v Osově následujícího dne P. Karlem Císařem, kooperátorem. Svědkem křtu byl „Bernard Rost Kammerdiener bey der Excellenz Gräfin Gabriele Wratislaw“. Adélaide sama tu zanechala vlastní rukou podpis v následujícím tvaru: „Adelaide Plechaczek neé B de Vaux“. Ke kterémuž jejímu písmu dopsal zapisující kněz ještě „Gemahlin des H. Johann Plechatschek Haushofmeisters bey Titl (?) Grafen Gavriani“. [SOA Praha, ř.-k. f. ú. Osov, signatura knihy: Osov 10, narozených 1830-1839, fol. 28, sn: 30/146, křest z Lážovic č. 14]

28. 5. 1832 se v domě č.p. 26/III narodila a 29. 5. byla v malostranském kostele sv. Tomáše pokřtěna jmény Antonia Anna, dcera otce Antona Wuschky (jindy též Wutschky), akcesisty Státní účtárny (Staatsbuchhaltungsakzesist), rozeného z Brodu nad Tichou, (Bruck, planer Herrschaft, pilsner Kreise), syna Michaela Wuschky, sedláka v Brodu a jeho ženy Anny, rozené Benedikt, dcery školního učitele. Matky Cathariny rozené Schürer, narozené v Krušovicích, dcery po zemřelém Ignazi Schürerovi, dvorním radovi knížete von Fürstenberg a po jeho též již zemřelé manželce Katharině, rozené Mrkos. Kmotr: „Johann Plechatczek Hausinspektor“. [AHMP, ř.-k. f. ú. u sv. Tomáše na Malé Straně, signatura knihy: TO N 10, fol. 221, sn: 231/505] Malá Antonie zemřela krátce po dovršení jednoho roku, dne 10. 7. 1833 v domě č.p. 26/III, na následky chronického průjmu.

Katharina Schürer von Waldheim, narozená v Krušovicích č.p. 1 dne 2. 3. 1810, byla dcerou Ignaze Schürera von Waldheim. Ten zemřel již co penzionovaný ředitel ve službách knížete Fürstenberga, v malostranském domě č.p. 153, dne 19. 12. 1828, starý 76 let. Pocházel z rodiny, jejíž předkové se zasloužili o rozkvět českého renesančního sklářství a byli za císaře Rudolfa II. v roce 1592 povýšeni do dědičného šlechtického stavu s právem užívat erb. V průběhu 18. a 19. století již sloužili jako úředníci v soukromých i státních službách. Matkou Kathariny byla Katharina, rozená Mrkos, dcera Antona Mrkose, chirurga v Litomyšli a Margarety. Dům č.p. 26 na Malé Straně, stojící v Tomášské ulici a nesoucí domovní znamení „U zlatého jelena“, byl v majetku Katharininých příbuzných Mrkosů (1811 Wenzel Mrkos).

Katharina se provdala za Antona Wu(t)schku (nar. asi 1801) v rozmezí let 1829-1831. V roce 1827 je ještě svobodná kmotrou u sv. Mikuláše na M. Straně při křtu Karla Antona Ludwiga, syna Franze Ungera, měšťana a obchodníka v Praze a jeho manželky Antonie, dcery + Fr. Wlassaka, ředitele panství Dymokury. Další zápis, kde jsem jí potkal coby kmotru, mi trochu zamotal hlavu a netuším, zda bude někdy rozuzlen. Jedná se o křestní zápis [AHMP, ř.-k.- f. ú. u sv. Tomáše na MS, signatura knihy: TO N 10, narozených 1826-1843, fol. 101, sn: 105/505, křest z domu 150/III], kdy je 3. 12. 1828 pokřtěna Ernestina Katharina, předchozího dne narozená dcera Johanna Matuly, c. k. guberniálního kancelisty v Praze, tamtéž rozeného, syna po + Johannu Matulovi, majiteli domu v Praze a jeho již + manželky Veroniky Punstopfel. Matkou je Leopoldina Matula, rozená Dopsch (správně Dobsch), narozená v Lánech, dcera po + Johannu Dobschovi, fürstenberském správci v Lánech a jeho ženy Franzisky, rozené Mrkos z Litomyšle. Kmotrou je tedy Katharina Schürer von Waldheim, dosud svobodná, zřejmě vlastní sestřenice rodičky a jakýsi mě neznámý „Wenzel Plechazek Kassier des Fürsten Di(e)trichstein“. Co to je za jmenovce, pohybujícího se ve stejné době a stejné společnosti jako náš Jan, vůbec netuším. V rodinách vzešlých z přemyšlenských a klecanských příbuzných mi žádný Václav nechybí. Bohužel ani v jiných zdrojích – policejní přihlášky, konskripce, oněm není zmínky. Takže v jeho případě zatím netuším, odkud „vítr vane“.

Anton a Katharina Wu(t)schkovi přivedli na svět kromě Antonie ještě Emilii, a to asi v roce 1833, která se provdala r. 1852 za Franze Stiepinu. Syn Anton, narozený 1836, zemřel 15. 3. 1837 v č.p. 372/III (sv. Mikuláš) na vodnatelnost a vzápětí po něm i jeho matka Katharina, dne 19. 3. 1837 tamtéž na souchotiny. Vdovec Anton se znovu oženil s Adelheid Lohrovou, nar. 1811 v Praze, dcerou Karla Lohra, c. k. majora u Montours Oekonomie a Agathy, roz. Keller z Donau Eschingen. Svatba se odbývala v roce 1849, asi v Praze. Roku 1850 je zapsáno narození jejich syna Antona, který se 18. 4. 1882 oženil u sv. Tomáše s Pavlínou Klobasovou z Radostova. Dalším dítětem byla Johanna, narozená 24. 6. 1852 v č.p. 26/III, zemřela 28. 11. 1855 tamtéž a nakonec Franziska, narozená asi roku 1856.

Anton Wu(t)schka zemřel 7. 6. 1857 na Malé Straně č.p. 26 na akutní otok plic, manželka jej následovala ani ne do roka, zemřela také v č.p. 26/III dne 19. 3. 1858 na rakovinu.

16. 3.1833 Plecháčkovi stále bydlí v domě č.p. 771/II a platí do fondu Pražského reorganizované chudinského ústavu v okrsku farního chrámu Panny Marie Sněžné částku 1 zlatý.

V roce 1835 Plecháčkovi bydlí v č.p. 417/I, rohový dům na Neue Alee s Martinsgasse (Nové aleje, dnes Národní třída a Martinská ulice). S domem byl pod jedním číslem popisným spojen, v dvorním traktu stojící, přestavěný a v obytné křídlo změněný bývalý kostel sv. Martina. Dům byl majetkem dědiců měšťana Josefa Helferta, totiž vdovy Františky, rodem Richter a synů Johanna a Josefa.

To, že se tu nacházel byt Plecháčkových, se bohužel dovídáme z úmrtní matriky [AHMP, ř.-k. f. ú. kostela Nejsvětější Trojice ve Spálené ulici na NMP, signatura knihy: TRS Z 2, zemřelých 1810-1836, pag. 450, sn: 231/246], kde je zaznamenáno úmrtí „Adelheid, Gattin des Johann Plehaczek, Graf Cavrianischer Haushofmeisters“ dne 20. července 1835 ve 4 hodiny ráno. Příčinou úmrtí byla rakovina obličeje. Nebožka byla pochována na olšanský hřbitov.

13. 5. 1841 jsou Anna Hub, manželka učitele hudby a „Johan Plehaczek Hausinspe(k)tor“ kmotry děvčátka Hedwig Johanny Nep., předchozího dne v domě č.p. 846/II (Anny Hub i Plecháčkovo tehdejší bydliště) narozené dcery pana Ignaze Ulbrichta, pokladníka Královského stavovského divadla v Praze, dříve nápovědy (Souffleur) tamtéž, rozeného z Jablonného v Podještědí v Bolešlavském kraji, syna Antona Ulbrichta, obchodníka v Jablonném a jeho manželky Theresie, rozené Miksch z Jiřetína (Georgenthal) a matky Marie, rozené z Prahy, dcery zemřelého Johanna Schimanna, mistra krejčího v Praze a jeho manželky Agnes rozené Schmal z Prahy. [AHMP, ř.-k. f. ú. u Panny Marie Sněžné na NMP, signatura knihy: PMS N 6, narozených 1838-1846, fol. 98, sn: 107/386]

Ignaz Ulbricht se s Marií Schimannovou oženil roku 1827 v Praze u sv. Jindřicha. Z dochované policejní přihlášky můžeme ještě doplnit:

Ignaz Ulbricht narozen roku 1800 v Gabel / Jablonné, zemřel 17. 9. 1870

Marie, manželka, narozena 1805 Praha, zemřela 30. 4. 1864

(byla také majitelkou dívčího vzdělávacího ústavu)

Dcery: Marie, nar. 1830 Praha; Antonie, nar. 1838; Hedwig nar. 1841

Roku 1857 rodina bydlí v č.p. 793/II na Svatováclavském náměstí, což je od roku 1848 nový název bývalého Koňského trhu, dům je tentýž, o kterém jsem psal v souvislosti s rodinou pražského místostarosty Jana Křtitele Procházky. Podle konskripčního archu přišel Ignaz Ulbricht do Prahy v roce 1822, od 20. 1. 1840 byl přijat za pražského měšťana.

Anna Hub, rozená Hilger, nar. 22. 2. 1799 v Chrastavě, zemřela 25. 5. 1862. Byla dcerou pekaře, obchodníka a starosty města Chrastavy Josefa Hilgera. 11. 2. 1827 se v Chrastavě provdala za Franze Huba, narozeného také v Chrastavě, dne 4. 12. 1800, již od roku 1822 v Praze působícího učitele hudby, jinak syna Josefa Huba, měšťana a bradýře (Barbierer) z Chrastavy. Od sňatku žili manželé v Praze, jejich prvním dítětem snad měla být dcera Anna, narozená možná ještě koncem roku 1827 v Praze a zemřelá v roce 1836. Dne 29. 9. 1829 se těmito rodičům narodila v Chrastavě č.p. 222 (dům starosty Hilgera) dcera Hedwig Theresia a roku 1833 se asi opět v Praze narodila dcera Auguste, která také měla zemřít v roce 1836. Učitel hudby Franz Hub zemřel v Praze (asi v č.p. 873/II, náleží k farnosti sv. Jindřicha a není dosud digitalizována) dne 20. 11. 1861.

V roce 1836 byl sepsán popisní arch pro vdovce Jana Plecháčka, z něhož jsem zde již některé údaje uvedl. Ten je dochován v Archivu hlavního města Prahy. Kromě údaje o jeho příchodu do Prahy v roce 1793 a místa odkud přišel, což je z Brodců nad Jizerou, obsahuje také údaje o jeho pražských bytech v době po sepsání dokumentu:

Bydliště podle popisního archu: 1840–1843 v čp. 846/II a dle „Schematismus des Königreichs Böhmen auf das Jahr 1839“ Am Graben, Na příkopě, ve farním okrsku P. Marie Sněžné, domovní znamení „Spinka“, majitelé: dědicové Vinzenze Kollinsky-ho. Dům na rohu ulice Na příkopě a Koňského trhu, dnešního Václavského náměstí, na jehož místě byl postaven Palác Koruna.

V roce 1846 obývají byt v čp. 946/I, zemskodeskový dům v Liliengasse (Liliová ulice), ve far. okrsku sv. Jiljí, majitelka Johanna Monti. Adresa se nachází blízko místa výkonu povolání v Cavrianiho domě (čp. 223/I v Kettengasse, dnes Řetězová ulice). Toto jeho bydliště uvádí již i tištěná „Handbuch des Königreiches Böhmen für das Jahr 1844“ a paradoxně i táž na rok 1851, kdy byl Jan již mrtev a více jak 4 roky tu nebydlel.

V roce 1847 bydlí v čp. 292/I v Konviktgasse (Konviktská), opět ve farním okrsku kostela sv. Jiljí, v domě, jenž byl kdysi konviktem, nyní v majetku Franze Feigla.

Pak od roku 1848 do smrti v roce 1850 na NMP, v domě čp. 621, ve Štěpánské ulici, k témuž svatoštěpánskému kostelu příslušném, v majetku nobilitovaného c. k. zemského rady na pensi Ludwiga, rytíře Heisslera von Adelshofen (1769-1.2.1857) a jeho podstatně mladší manželky Marie, rozené Hájkové z Chrudimi (nar.1803). Ludwig rytíř z Adelshofen byl přispívajícím členem Českého musea, roku 1840 věnoval do sbírek mince, medaile a pečetidlo. [Časopis Českého museum, 14. ročník, svazek 4., nákladem Českého museum, Praha 1840.]

Podle jedné dochované policejní přihlášky ve fondu v Národním archivu bydlí také vdovec Jan Plecháček s dcerou Gabrielou a synem Josefem v malostranském domě „U černého orla“ čp. 205/III ve Spornergasse (Ostruhová, dnes Nerudova ulice). Bohužel přihláška není datována, pobyt tedy vychází asi na některé konkrétně nejmenované roky ze zápisního archu, a to by mohla být léta 1837–1838. V nedalekém domě 193/III, paláci Franze hraběte Thuna v Thunovské ulici (Dům Pánů z Hradce), žije Janova ovdovělá švagrová Anna Lanie rozená Wihla. (1776-1856).

V roce 1836 se konala v Praze výstava zemských průmyslových výrobků, která navazovala na předchozí výstavy z let 1828, 1829, 1831 a zvláště na Všeobecnou výstavu všech zemských produktů rakouské monarchie ve Vídni v roce 1835. Výstavu pořádal Spolek pro povzbuzení průmyslového ducha v Čechách, jehož generálním ředitelem byl hrabě Josef Dietrichstein Proskau Leslie. Jedním z vystavujících byl tkadlec Josef Líbal z Dymokur, který představil dva ze svých výrobků: „kabát a kalhoty bez švů, zhotovené na tkalcovském stavu, kteréž oba kusy dokládají ostrovtip a inteligenci výrobce“. Zastoupení a reference firmy obstarává pan Johann Plechaczek, Řetězová ulice, Praha 223/I. [Bericht der Beurtheilungs-

Kommission über die im Jahre 1836 Statt gefundene vierte öffentliche Ausstellung der böhmischen Gewerbsprodukte, Gottlieba Haase synové, Praha, 1837.]

20. ledna 1837 zve Jan Plecháček prostřednictvím německy psaného zábavného listu Bohemia veřejnost na dobročinný bál ve prospěch Ústavu pro podporu vdov a sirotek sloužících, který se koná 30. ledna v konviktském sálu na Starém Městě pražském.

Téhož roku se týká i zpráva o 15. sjezdu německých přírodovědců v Praze, kterou přináší Antonín Novotný ve své knížce „Staropražské variace, tentokrát na motiv Praha a cizina“, strana 69 - 197, Orbis, Praha, 1958. Dne 22. září byli účastníci kongresu, jichž bylo ke 400, pozváni jménem císaře Ferdinanda I., místodržitelem hrabětem Karlem Chotkem, ke slavnostní hostině na Hrad. Hostina se odbývala od 14. hodiny ve Španělském sále, za hudebního doprovodu, zajištěného kapelou pěšího pluku Latour. Náklady na hostinu byly vyčísleny částkou 3767 zlatých a 37 krejcarů a obsluha hostů, kterou organizoval komorník Jan Plecháček, obnášela dalších 918 zlatých. Jsou to opravdu vysoké částky, uvážíme-li, že konečný účet nákladů na sjezd, který oficiálně skončil 26. září, obnášel 7161 zlatých. Zdá se, že autor, snad totožný s bývalým ředitelem Muzea hl. m. Prahy, měl k dispozici archivní soubor starých účtů z oné akce. Jako zdroj informací dané kapitoly uvádí mimo tištěné zdroje také konvolut dokumentů, uložený v rukopisném oddělení Univerzitní knihovny, signatura XVI. B. 32.

Roku 1838 mám zatím poslední zmínku o Plecháčkově vystoupení na divadelních prknech. Dovídám se o tom z „Ost und West“, Blätter für Kunst, Literatur und geselliges Leben, Nro. 84, Samstag den 20. Oktober 1838, na straně 346, ve zprávičce „Böhmisches Theater in Prag“.

Dne 14. října dávána Kleistova „Katynka Heilbronská“ (Käthchen von Heilbronn), romantická rytířská hra v Holbeinově přepracování, překlad W. Filípka. Osoby a obsazení: Käthchen – panna Maněťinská; Strahl – pan Kolár; Gottschalk – pan Grabinger; Stein – pan Skalný (J. K. Tyl); hostinský – p. Plecháček; Kunigunde Turneck – panna Forchheimová; hraběnka Strahlová – panna Nikolaiová; Brigitta – panna Fischerová; císař – pan Braun.

Zprávička podepsaná zkratkou Pipo, list vydával Jakob Sambs a Rudolf Glaser, tiskl J. Spurný v Praze.

Samostatnou kapitolou by mohl být vztah dramatika Václava Klementa Klicpery ke stárnoucímu a nemocnému, pomalu zapomenutému českému herci Janu Plecháčkovi. Jejich známost trvala již od doby, kdy se Klicpera seznámil s českým ochotnickým divadelním prostředím v Praze, a to ještě v divadélku Teissingrově.

Naštěstí se v různě roztroušené Klicperově korespondenci zachovalo několik zmínek o jejich vztahu.

Jsou tu zmínky o Plecháčkově rozmluvě s Klicperou, kdy jej láká, aby s ním navštívil vyhlášené posvícení na Mělníce, ovšem Klicpera píše manželce, že pro mnoho práce musel tuto nabídku odmítnout, přesto, že by se tam rád podíval a setkal se s mnoha známými, jichž tam má. [„Literární archiv“, svazek č. 5, PNP, 1970, str. 258]

Je to list z let 40., kdy již bylo možné z Prahy do Mělníka pohodlně plout po Vltavě pravidelným parníkem. Ten plul také kolem Plecháčkova rodného domku v Klecánkách.

Tak mohl Jan spatřit své rodiště, aniž by zde pobýval. Nevím, zda Klecany ještě kdy navštívil, žádných blízkých příbuzných již tam nebylo, snad pár přátel z mládí.

Dále byly zveřejněny dva, pro mne důležité Klicperovy listy, a to ve „Sborníku prací Filosofické fakulty brněnské university“, řada literárněvědná, ročník 5, č. D3, Brno 1956. Václav Válek: Z korespondence Václava Klimenta Klicpery. Strana 104-109.

Úryvek z dopisu VKK z Lázní Podola manželce Anně do Hradce Králové:
V Podolu 19. srpna 1847

.....Právě s Tvým psaním přišlo také od Pepíka Plecháčka psaní. Jeho otec jest ještě bídny, a na lékách, sotva, že ho trošku na pavlač vyvedou, po schodech dolů nemůže. Píše mi, že zedníka k nám domů dovedli na to ohniště. On shledal, že komín žádný průtah nemá, a šel sám k našemu domácímu pánu. Co tam vyřídil, u Plecháčků ještě nevědí. Holky prý jsou zdravý, Marie opět v Chabřích, a že Ti Fanny nepíše, nediv se, vždyť ji znáš....
(list je uložen v literárním archivu Národního muzea pod č. 17 J 45, psán perem, česky, švabachem)

Úryvek z druhého Klicperova dopisu manželce do Hradce Králové, tentokrát z Prahy, ze dne 12. 9. 1847.

...Odpoledne několik hodin čtu, pak jdu na krátkou procházku, navštívím Plecháčka – toho chudása, který co lazar tolik neděl již leží, a snad nikdy nepovstane! – někdy i Chmelku, která vedle něho zůstává, pak jdu domů a pracuji o věcech školních....
(dopis je uložen v literárním archivu NM pod číslem 17 J 45)

Z těchto dopisů vysvítá jedno. V roce 1847 byl Jan Plecháček dlouhodobě a asi i vážně nemocen. Bydliště, kde ho profesor Klicpera navštěvoval byl onen starý dům v Konviktské ulici. Bydlela zde i Anna Chmelová s dětmi, v únoru 1847 ovdovělá choť gymnaziálního učitele, spisovatele a překladatele Josefa Chmely, celoživotního Klicperova přítele. Chmelovy děti Klára, Vojtěch a Oskar byly vrstevníky dětí Plecháčkových. Klicperova dcera Františka, v prvním dopisu zvaná Fanny byla stejně stará jako Pepík Plecháček – narození 1831.

Jan Plecháček pod vlivem dlouhé nemoci rezignoval na svou funkci v Bedienten - Witwe - Anstalt. V roce 1848 je v „Handbuch d. Kgrchs. Böhmen für d. Jhr. 1848“ jmenován vrchním představeným Wenzel Plodek, dříve zástupce předsedy pro Malou Stranu.

Určité zmínky o Janu Plecháčkovi v Klicperově korespondenci uveřejnil i Václav Horyna ve svých „Důvěrných listech Václava Klimenta Klicpery“, vydal Kruh, Hradec Králové, 1982.

V časopisu „SVOBODA“, jehož majitelem byl redaktor Josef Barák, ročník III., číslo 2., jenž vyšlo 25. 1. 1869, uveřejnil nepodepsaný článek „České besedy“, který ve svém pokračování v následujícím 3. čísle ze dne 10. 2. 1869 uvádí na stranách 73-75 příhodu z dobročinného bálu pořádaného Janem Plecháčkem.

Také v časopisu redaktora Jana Nerudy „Rodinná kronika. Obrázkové listy nedělní k zábavě a poučení“, rok 1864, IV. svazek, číslo 85, strana 78, v pokračování článku „Zápisky starého komedianta, co příspěvek k dějepisu českého divadla podává Jan Kaška“ se dovídáme, že

Kaška převzal typové postavy, které do roku 1834 představoval Jan Plecháček, který je již tehdy hrát nemohl (pro stáří) a Kaškovi je přenechával. Oba herci se tedy jistě na jevišti Stavovského divadla spolu sešli.

Závěr života Jana Plecháčka.

Dožil se bouřlivého revolučního roku 1848, nevím, jak jej přijímal. Dožíval v ústraní. Penzionovaný i hrabětem Cavriani. Od 1848 v čp. 621/II.

Že se blíží jeho konec bylo zřejmé asi delší dobu, neboť byl zaopatřen již 27. března roku 1850, známým páterem Rziwnaczem, tehdy kaplanem u sv. Štěpána, příbuzným rodiny Matičního nakladatele.

Penzionovaný majordomus hraběte Friedricha Cavriani, Jan Plecháček, rodilý z Klecánků v Kouřimském kraji, zemřel dle matričního záznamu v 10 hodin 15 minut dopoledne, dne 27.5.1850, nedlouho po dovršení 65. roku života. Příčinou úmrtí byla Pyaemie, nebo též talovitost krve, v podstatě otrava krve z hnisání. 29. května byl pochován na Olšanech. [AHMP; ř.-k. f. ú u sv. Štěpána na NMP, signatura knihy: ŠT Z 8, fol. 159, sn: 163/335, úmrtí z domu č.p. 621/II]

Pozůstalost projednána u Okresního soudu pro Nové Město pražské a Vyšehrad v roce 1854. [Pozůstalostní spis dochován v AHMP, sign. D1938/1854, karton 92, spis č. 2]

Dcera Gabriela měla zemřít v roce 1860 v Olomouci, svobodná. Záznam o jejím úmrtí jsem nenalezl.

Syn Josef žil v Praze, stal se vojákem, je uváděn ve vojenských schematismech jako podporučík u vozatajstva v Karlíně. 1857 pracuje také jako výpomocný, pravděpodobně soukromý, úředník. To znamená ne ve státním sektoru. Toho roku se oženil v Libni s Marií Řezníčkovou, narozenou 1835 ve Vršovicích, dcerou kovářského mistra Karla Řezníčka, narozeného roku 1803 ve Zbirohu. Roku 1862 Josef Plecháček z armády odešel. Rodina nejprve bydlela v Libni, asi od r. 1864 na NMP, pak na Starém Městě pražském a také v Josefské čtvrti (1869), asi od roku 1872 na Žižkově.

Děti: Karel nar. 1859 v Praze, ženatý, cukrář v Praze

Gabriela nar. 1860 v Libni, vdaná za Jaroslava Fišera, žila na Žižkově, zemřela 1938

Marta nar. 1861 v Libni, zemřela r. 1873 na Žižkově

Jan nar. 1862 ve Vídni, svobodný, cukrář, žil na Vinohradech

Bedřich nar. 1864 v Praze, ženatý, magistrátní úředník v Praze, zemřel 1927

František nar. 1866 v Praze, ženatý, cukrář na Vinohradech, ředitel Čokoládovny cukrářů tamtéž, zemřel asi 1933.

Albína nar. 1869 v Praze, vdaná ve Vídni za JUDr. Jana, rytíře ze Starnovský-ho, účetního oficiála na ministerstvu financí, od 1918 v Praze při min. financí. Zemřela 1952.

Jiří Antonín nar. 1874 na Žižkově. Živil se jak mohl, naposledy úředník Československých státních drah. Ženatý, zemřel 1940. Můj praděd.

Asi již v roce 1875 Josef Plecháček manželku Marii s dětmi opustil, a žil nadále v Ústí nad Labem, kde nejméně do roku 1883 pracoval jako soukromý úředník. Marie Plecháčková na Žižkově živila rodinu jako porodní bába. V roce 1881 zemřela, nejmladší děti si vzal na výchovu strýc Josef Řezníček, soudní kancelista v Jaroměři. Josef Plecháček se po smrti první

ženy znovu oženil v Ústí nad Labem dne 20. 1. 1883 s Antonií Vrbovou, pokřtěnou 1855 v Tuřanech u Kladna. Měli spolu ještě 4 dcery: Marii, Adélu, Jindřišku a Josefu, z nichž poslední, narozená 1890 byla již otcovým pohrobkem. Zemřel v Trmicích č. 47 dne 9. 3. 1890 a byl pochován na trnickém hřbitově, kde již odpočívala dcera Jindřiška a kam zanedlouho pochovali i malou Josefu. Vdova Antonie zemřela v Trmicích v roce 1908, stopy po dceři Marii mizí, o Adéle je zmínka v Ústí ještě v roce 1936.

To je k osobě Jana Plecháčka zatím vše, pokusil jsem se uceleně sepsat výsledky svého genealogického pátrání, kterému se věnuji od roku 1990. Jaroslav Hrách, v Jablonci nad Nisou a v Držkově, 1990-2015. S doplňky při postupném zveřejňování pražských matrik v digitální podobě, také v roce 2016 a 2017.